

שִׁדּוּר

צל"ש

יום השואה

● לסלווייה הישראלית על שידורי יום השואה, שהיו בטעם טוב, ללא שמאלץ. בלטה התוכנית על מרד גטו ביאליסטוק, שבה סופר הסיפור, בעזרת עדיהרריה שנתרו בחיים, בצורה עניינית, יבשה ומאלפת, וניתן גם מקום לזכרונותיה של נציג א"ק (ארמיה קראיובה) — צבא המולדת — המחתרת הפולנית העיקרית) על הטענה, כי המחתרת הפולנית לא עזרה ליהודים. גם, האירוע התיאטרוני במצאי יום השואה, שבו שחקן נערייטון מחיפה את נערי גטו ורשה, היה עשוי היטב, בלי הגזמה, ואפשר לדור הצעיר בישראל להזהרות עם בני הגטו.

צל"ג

עיתונאי מראיין עיתונאים

● ליוסי עבאדי, עורך ומגיש המישר במצב הנוכחי, שהוא מעין יומן השבוע של גליציה. המישר, בן השעתיים, נותן סקירה של אירועי השבוע וזוויות שונות, השבוע הגוים עבאדי כשראין שלושה עיתונאים שונים על שלושה נושאים שונים. תחת לראיין את הרמיות הנוגעות לנושאים עצמם, בחר לראיין את העיתונאים, שעם כל הכבוד להם, הם ניוונים ומיונים בתיאוריות ובהשערות. הוא ראיין עיתונאי בקשר עם נושא כלכלי (נוסף על ראיין נרחב, שערך עם עימנאל שרון, מנכ"ל האוצר), שרון הסביר את צעדי האוצר וניסה להרגיע (ללא הצלחה יתרה) והעיתונאי ניסה לשער מה יקרה בעתיד. בתוכנית ראיין עיתונאים ספורט בקשר למישחקים בין הפועל תל אביב למכבי תל אביב בכדורסל. העיתונאי השלישי ראיין על נסיעתו של עוז וייצמן למצרים. הוא היה עם וייצמן בקאהיר.

בתוככי הרשות

עבודה צדדית

לאחרונה נודע על כמה כתבים ברדיו ובטלוויזיה, המשמשים כנותני "טיפים" לעיתונאים זרים, ומקבלים שכר תמורת שרות זה. עבודתם זו מסתכמת בכך, שהם מודיעים לכתבים הזרים, בעיקר רשות הטלוויזיה אמריקאית, על אירועים שונים. מסירת מידע כזה נקראת בשפה המקצועית, "נתינת טיפ".

הרבר עדיין לא הגיע לידיעתם של המנהלים, וגם אם יגיע לידיעתם, קשה יהיה להוכיח אותו.

ברואר לא מסכימים

עמירם ניר, חבר הוועדה המנהל של רשות השידור, הודיע בזמנו למקורבים, שכאשר יתמנה לתפקיד עוזר ראש הממשלה לענייני טרור, הוא יתפטר מתפקידו כחבר הוועדה המנהל. הוא שיער שתפקידו החדש לא יאפשר לו להקדיש את מלוא הזמן ותשומת הלב לרשות השידור.

ניר התמנה לתפקידו לפני כמה חודשים, ואז דובר אפילו על מחליף לניר בוועדה המנהל, עורך דין ירושלמי בשם רונן פיינשטיין. ממקורבי השר יצחק נבון.

לפני שלושה שבועות החליט ניר שהגיעה

מסיבה מאחורי הקלעים

שניים שהיו צריכים להשתתף בתוכנית סיבה למסיבה, ושלא נותר זמן עבורם, היו אברי גילעד וארז טל. שניהם עובדי גלי צה"ל המגישים את התוכנית היומית מה ים. זוהי תוכנית המשלבת בין השירים גם קטעייהומור, מערכונים וסאטירה (בין השאר גם סאטירה על תוכניות רדיו בקול ישראל ובגל"צ). השניים באו לאולפנים המאוחדים בהרצליה, שבהם מוקלטת התוכנית סיבה למסיבה, והתאפרו. גילעד חשש לראשו פאה ג'ינג'ית, אך זמן התוכנית היה מוגבל, ולא אפשר את השתתפותם.

ציפי שביט היתה הרוח החיה מאחורי הקלעים של הקלטת התוכנית. היא "ירדה" במשך שעה ארוכה על מיספר רב של אמנים, קיסרה על שלישיית הבנות שהיתה צריכה לשמש לה רקע חזותי וקולי לשיר. כששמעה ציפי שביט ממפקידי התוכנית שהשיר שלה יוקלט אחרי השיר של רפי

העת לעזוב את הוועדה המנהל. הוא הודיע על כוונתו זו למיכה ינן, יו"ר הוועד, לאורי פורת, מנכ"ל רשות השידור ולשר יצחק נבון. ואז התיישב ניר וכתב מיכתבהתפטרות, המיועד לכל האנשים האלה.

מיכתבהתפטרות נתקע בדרך מיסטריות בדואר שבין תל אביב לירושלים, ועדיין לא הגיע ליעדו. לכן לא יכול ניר לעזוב את תפקידו, והוא נאלץ להמשיך ולהופיע בישיבות הוועדה המנהל.

מאחורי המיקרופון

ממשלה עם ביצה

עובר בחוות היענים החליט לתרום ביצתייען למיבצע השירותים, כדי שתמכר במכירה פומבית. זמן קצר אחרי החלטתו, הגיע דוד לוי, שרהשיכון, לביקור בחוות. העובר החתים את השר על הביצה, וכשראה כי טוב, נסע עם הביצה

חבריוע ניר
לא הגיע!

לירושלים ובחריצות רבה עבר דרך כל המישרים הממשלתיים והחתים את כל השרים. השר חיים ברילב לא היה במישרה, ולכן ישנה חתימתו בחותמת דיו. חיים הרצוג, הנשיא, ושימרון פרס, ראש הממשלה, נתנו הסכמה עקרונית לחתום על הביצה.

הביצה יועדה להימכר במכירה פומבית בבאר שבע, כמה ימים לפני יום העצמאות. אחרי כך הוחלט שהיא תמכר רק למי שיהיה מוכן להציע אותה שוב למכירה ביום העצמאות עצמו. משום שבאותו היום תהיה נידת של הטלוויזיה ליד אולפני גליציה"ל ובמשך היום תשרד הטלוויזיה בשידור ישיר קטעים מן ההתרמה. הכוונה היתה להביא את הביצה לאולפן גל"צ ולהציע אותה למכירה לפני מצלמות הטלוויזיה.

לא לריב עם ליבי

בתוכנית מבט שני בטלוויזיה הוקרן לפני שבועיים סרט שסיפר על חינוך חיילים. הסרט צולם בחוות השומר בסג'רה ובגיבעת אולגה. מיתקנייהלמוד בשני המקומות שייכים לאגודה

שחקנית שביט ומנחה פאר
מהומה

את התוכנית סיבה למסיבה עזב, לחופשה, המפיק אהרון גולדסניגר. הוא מתכוון להפיק את סרטו החדש של יהודה ברקן. יחליף אותו יוסי משולם, מפיק ותיק ומנוסה בטלוויזיה. משולם כבר הבטיח שהוא ידאג לכך שאת התוכנית שיפיק, יסיימו להקליט ביום אחד, ולא בשלושה כמו שהיה נהוג עד כה.

נלסון, היא נסערה. היא טענה, שיקח שעות להקליט את השיר של נלסון, שאינו יודע לשיר ולהופיע. היא רצתה לטלפן מייד ליצחק (איציק) קרל ולבקש ממנו לשנות את רוע כתב הטלוויזיה לא סיפר בכתבתו שהמיתקנים שייכים לאגודה. למחרת בבוקר בא יוסף נבו, יו"ר האגודה למען החייל, לאולפני גל"צ ביפו. שם הוצע לו להיכנס לשידור בתוכנית נכון לעכשיו, ולספר על המיתקנים של האגודה למען החייל. נבו סירב: "אני לא רוצה לריב עם ליבי". כשנשאל מדוע, אמר: "ממילא כל הדברים הולכים לצבא, אז חבל לריב".

זאב חספר, הכתב הכלכלי של גל"צ. קיבל גם הוא הצעה, לשמש ככתב כלכלי של עיתון חדשות בירושלים. מחלקת החדשות של גל"צ לא נסגרה בתחילת אפריל, כמתוכנן, ולא ידוע אם ומתי תיסגר. הכתבים לא נתנו עדיין תשובה חד-משמעית.

מאחורי המירקע

לא מאשר

מאז ביטולן של יומן השבוע יש בטלוויזיה מאבק בין מחלקת התוכניות למחלקת החדשות, על הזמן שהתפנה ביום שישי בערב. כל מחלקה טוענת: "שלי הוא".

במחלקת החדשות מתארגנת תוכנית דאיונות, בשם שיתוף עיתונאים, שהאחראי והמגיש שלה יהיה שימרון פרס, ושבהמלכה יראיניו כתבים שונים של מחלקת החדשות אנשים שונים, כל אחד בנושא ובתחום שלו.

התוכנית הוגשה לאישורו של אורי פורת, מנכ"ל הרשות והוא פסל אותה. פורת הסביר בוועדה המנהל, שאין טעם לאשר תוכנית לפני שהתקבלה החלטה חד-משמעית להעביר את יומן השבוע ליום החמישי, והחלטה כזאת עדיין לא התקבלה.

בראל נכנס למירון

המירון על מישרת מנהל הטלוויזיה עדיין בעיצומו, אם כי מאז פורסם המיכרו ומאז השערוריה שליוותה אותו, נראה שהעניינים קצת נרגעו. מסתבר שלא.

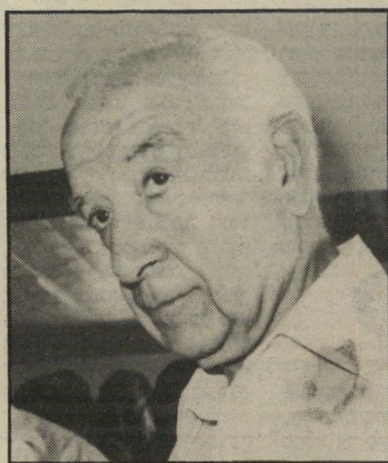
יוסף בראל מונה לפני חודש וחצי כמנהל בפועל של הטלוויזיה, לתקופה של שלושה חודשים. בימים האחרונים הודיע בראל למקור רבים, שהוא מתכוון להתמודד על משרת המנהל. שיש לה קרנציה של שלוש שנים. במסגרת החלטתו זו נפגש בראל עם יצחק שמיר, ומקורבי שמיר טענו, אחרי הפגישה, שבראל הבטיח לשמיר "טלוויזיה ציונית ולאר מית", כמו שעשה בטלוויזיה הערבית, אם שמיר יבטיח את תמיכת אנשיו ביום המיכרו.

כיסוי לתוכנית

יוסף בראל, מנהל הטלוויזיה, אישר את הפקתו של מישר כלכלי. המישר, שיהיה תוכנית שבועית או דו-שבועית, סוכם גם עם אריאלה רבדל, רוברת מישר האוצר (לשעבר דוברת רשות השידור), והכוונה להסביר בו את המדיניות הכלכלית של האוצר והממשלה (אם וכאשר תהיה). את התוכנית אמור להגיש יגאל גרין, כתב מחלקת החדשות של הטלוויזיה ולהפיק פיטר מילק.

כשנשאל בראל מאיפה יהיה כסף להפקת התוכנית, ענה: "אל תדאגו, דויד אדמוני ידאג שלתוכנית הזו יהיה כסיו". אדמוני, נוסף על היותו חבר הוועדה המנהל ויו"ר הוועד בשבתות ובחגים, הוא גם עוזר אישי של יצחק מודעי, שרהאוצר.

התוכנית לא אושרה עדיין בדרגים הגבוהים.

יו"ר נבו
לא לריב!

אפילו יהיו מצומצמות. השניים יפגשו שוב במשך השבוע.

עטים על הכתבים

זמן קצר אחרי פירסום כוונתו של הרמטכ"ל לסגור את מחלקת החדשות של גליציה"ל, ועוד לפני שיצאה כוונה זו אל הפועל, כבר התחילו בעלי עיתונים שונים לנסות לצוד את הכתבים המוכשרים, שיהיו, אם תצא תוכניתו של הרמטכ"ל אל הפועל, מחוסרי עבודה. אילנה דיין, הכתבת המוכשרת של גל"צ בכנסת הנמצאת בסיום שרות הקבע שלה, קיבלה הצעה מפתה ממערכת ידיעה אחרונות.

להיות או לא להיות

אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, אישר לפני זממה לטלוויזיה להקדיש בשידור ישיר וחי את מישהיגמגר על גביע אנגליה בכדורגל. המישחק אמור להיערך בשבת, ה' 4 במאי אחריהצהריים.

לפני כמה ימים נודע שיוסף בראל, המנהל הממונה של הטלוויזיה, הודיע למחלקת הספורט שהוא מבטל את השידור, בגלל חילול השבת. החלטתו זו של בראל היתה בעצה אחת עם מיכה ינן, יו"ר הוועדה המנהל של רשות השידור, שהוא איש רתי.

החלטתו של בראל לא סתמה את הגולל על שידור המישחק, וייתכן מאוד שהוא אכן ישודר בשידור ישיר במועדו.